

Bantehorrijn,

en bornholmsk Bondevise.

København.

Trykt i Colberg & Bogtrykkeri.

V box 37:1085

Me l. Paa Sæen! naar den skummer vred.
(Af „En Søndag paa Amager“.)

Ded e då nåd forpinenes
Ad gå å vauta Kvæjed,
Å nér me Mårnmål komma di
Inte inu så sæjed.
Jå synes ded va baijla gjórt
Ad løvva nér til Horrijn
De kunnje visa Bibelijn
Aftå me Madaforrijn.

Hei! Blakka då, hvor ska du henn?
Å Sværtstjern vittu venna!
Di sakkermansken's Rinkorna
Jå ska nu henn ad gjenna.
Ded va då nåd forpinenes,
Jå slo mijn Ankel å mei!
See Blakka å dejn Kyrkallijn
Nu vil di løvva frå mei.

Se nu dejn gamle Koryggjan!
Nu maaer hon hen ad Korned,
Se ded va rett, jå ramde na
Jo li'e midt på Horned.
Fijf jå na fat, jå skujlie slå
Allt hva jå kunnje maite,
Forr ded fortjæna di sku ou,
Når di inte villa aita.

Nei Mårnmålled forglomma di,
Ded gjorr di ou så ota,
Jå kajn noff vidda Klokken e
Ejn Helu ouer åta;
Jå hån e kantsje ouer ni,
Jå ded e hån tevisja,
Jå se mæn, se! jå sad e'd noff,
Nu begjynja di ad bisfa.

Men hvoddann Satan ska jå nu!
Di bisfa alljevaina,
Å når ejn så hár et Snæs Kjør
E'd merijn ejn kajn aina.
Hollo! jå troer livvel a
Di bisfa nér ad Dammijn,
Så går jå noff ijn å får Mad,
Ståen der nu alljesammen!

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 2

mm

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80

